

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1335/2025
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Станковић, адвокат из ..., против туженог Контроле летења Србије и Црне Горе „SMATSA“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Данијела Ђокић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3520/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3520/24 од 18.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3520/24 од 18.12.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3323/23 од 20.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконит Анекс IX уговора о раду .../... број .../... од 01.11.2004. године закључен између парничних странака 14.04.2020. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 382.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3520/24 од 18.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о истој одлучује у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужени је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова њеног састава и судских такси.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужилац уз ревизију није пружио доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, јер у погледу примене члана 171. став 1. и 172. Закона о раду, постоји уједначена судска пракса. Образложење побијане пресуде за одлуку о одбијању тужбеног захтева, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.06.2020. године. Предмет тужбеног захтева је поништај Анекса IX уговора о раду од 14.04.2020. године.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

Врховни суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**